

בית משפט לתביעות קטנות בבית ים

ת"ק 7247-01-23 שחר נ' טאוור אוף בראנדס (2020)

תיק חיצוני:

בפני כבוד הרשם בכיר מיכאל שמפל

גיא שחר

תובע

נגד

טאוור אוף בראנדס (2020) - 540299443

נתבעת

פסק דין

- 1 לפניי תביעת "ספאס" ע"ס 29,000 ₪, כאשר לטענת התובע הוא קיבל מהנתבעת (המפעילה)
2 אתר שחר מקוון הנושא את השם המסחרי (One Project) בחודשים נובמבר - דצמבר 2022
3 סך של 39 הודעות טקסט שיווקיות לטלפון הנייד שלו. מטרת כל ההודעות (כך לטענת התובע)
4 היא לשדל ולעודד רכישת מוצרים הנמכרים באתר הסחר הנ"ל.
5
- 6 לטענת התובע, כל ההודעות האמורות מהוות "דבר פרסומת" כמשמעות המונח בחוק
7 התקשורת (בזק ושידורים), תשמ"ב-1982 ("החוק"), וחרף בקשותיו החוזרות ונשנות להיות
8 מוסר מרשימת הדיוור של הנתבעת ובקשותיו להפסיק לקבל ממנה את הודעות הטקסט,
9 הנתבעת המשיכה בשלה עד אשר חדלה מכך בעקבות קבלת התראה לפני תביעה שנשלחה אליה
10 ע"י בא כוחו של התובע (צורף כנספח ב' לכתב התביעה).
11
- 12 3. עיון בכל הודעות הטקסט הרבות שנשלחו לתובע ואשר הוצגו בפניי (הן כנספחים לכתב
13 התביעה, הן על דרך הצגתן בפניי על גבי הטלפון הנייד של התובע במהלך הדיון והן על דרך
14 צירופן זמן מה לאחר הדיון) מלמד, כי אכן כל ההודעות מהוות "דבר פרסומת" כמשמעות
15 המונח בחוק.
16
- 17 כן עולה, כי בסיומה של כל הודעה והודעה נרשם "להסרה השב 1 למספר 053-4984966",
18 כאשר מספר זה אינו המספר ממנו נשלחו כל ההודעות.
19
- 20 4. בכל פעם שהתובע קיבל הודעת טקסט שיווקית מהנתבעת, הוא השיב לאותו המספר ממנו
21 נשלחה ההודעה את הספרה "1" ו/או את המילה "הסר" (בסדר כזה או אחר) אך חרף זאת
22 וכאמור, המשיך לקבל הודעות שיווקיות בתדירות גבוהה למדי.
23

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 7247-01-23 שחר נ' טאוור אוף בראנדס (2020)

תיק חיצוני:

- 1 5. לאחר שעיינתי בכל אשר הוגש לתיק ע"י הצדדים ולאחר ששמעתי בדיון את התובע ואת נציג
2 הנתבעת הגעתי למסקנה, כי דין התביעה להתקבל במלואה.
3
- 4 6. ראשית אציין, כי בהתאם לדין ולפסיקה (שאף הובאה בכתב התביעה), היה על הנתבעת לאפשר
5 לתובע להיות מוסר מרשימת הדיוור בדיוק באותה הדרך בה הוא קיבל את הודעות הספאם,
6 היינו - על דרך מתן אפשרות לתובע להשיב בדיוק לאותו מספר טלפון ממנו נשלחה הודעת
7 הספאם ולא על דרך הפנייתו לשלוח בקשת הסרה למספר טלפון אחר לגמרי, כפי שאירע
8 במקרה דנן.
9
- 10 7. שנית - לא עלה בידי הנתבעת לספק הסבר הגיוני שיניח את דעתי מדוע לא הסירה את התובע
11 מרשימת הדיוור חרף העובדה כי הוא דרש זאת ממנה לאחר כל הודעת ספאם אותה קיבל. אני
12 דוחה את הסבריו של נציג הנתבעת לעניין זה לפיהם הדבר אינו אפשרי מהפן הטכנולוגי. נציג
13 הנתבעת אינו בקיא בתחום זה, והוא אף הודה בפניי כי הודעות הפרסומת נשלחות ע"י חברות
14 חיצוניות המתמחות בכך. הנתבעת לא מצאה לנכון להעיד מטעמה נציג כלשהו של אותה חברה
15 האחראית על משלוח הודעות הספאם אשר היה מסביר מדוע אכן לא ניתן לשלוח בקשת הסרה
16 בדיוק לאותו מספר ממנה נשלחה ההודעה השיווקית.
17
- 18 8. הוכח בפניי, כי בקשות ההסרה שנשלחו ע"י התובע אכן הגיעו ליעדן, היינו - הגיעו לאותו מספר
19 ממנו נשלחה הודעת ספאם (אחרת היתה מתקבלת אינדיקציה לכך שמשלוח בקשת ההסרה
20 נכשל) ומשכך - היה על הנתבעת (באמצעות אותה חברה עלומה שאחראית על משלוח הודעות
21 הספאם) להסיר את מספרו הנייד של התובע מרשימת הדיוור.
22
- 23 9. כמו כן לא ניתן כל הסבר אשר הניח את דעתי לכך, שבסופו של דבר התובע הוסר מרשימת
24 הדיוור רק 14 יום לאחר שהנתבעת קיבלה לידיה את מכתב ההתראה. לא ברור לי מדוע לשם
25 השלמת אותה "הסרה ידנית" (עמ' 2 לפרוטוקול, שורות 15-16) נדרשו 14 ימי עסקים. טענה זו
26 לא הוכחה באמצעות איש מקצוע, וזאת מעבר לכך שבעיניי מדובר בטענה בלתי הגיונית ובלתי
27 סבירה לחלוטין, במיוחד בשים לב לעידן הטכנולוגי בו אנו חיים בו כל דבר נעשה "בלחיצת
28 כפתור". אף לא הוסבר ע"י נציג הנתבעת מהי אותה "הסרה ידנית" וכיצד היא מתבצעת.
29
- 30 10. מקובל עלי הסברו של התובע כי הוא לא רצה לפעול כדרישת הנתבעת ולבקש את הסרתו
31 מרשימת הדיוור על דרך משלוח הודעת טקסט למספר כלשהו אותו הוא לא מכיר (ועל כל פנים,
32 דרישה מעין זו מצד הנתבעת מנוגדת לדין, כפי שהוסבר לעיל).
33

בית משפט לתביעות קטנות בבתי ים

ת"ק 7247-01-23 שחר נ' טאוור אוף בראנדס (2020)

תיק חיצוני:

11. באשר לגובה הפיצוי: בהתאם להוראת סעיף 30א(י)(1) לחוק, הרי שמשעה ששוגרה הודעת פרסומת ביודעין, בית המשפט רשאי לפסוק פיצויים לדוגמא ללא הוכחת נזק עד 1,000 ₪ בשל כל דבר פרסומת שהתקבל בניגוד לחוק. שיקולי בית המשפט בגובה הפיצויים מנויים בסעיף 30א(י)(3) לחוק, ואלה הם: (א) אכיפת החוק והרתעה; (ב) עידוד נמען למימוש זכויות; (ג) היקף ההפרה.
12. כאמור, התובע עתר לפיצוי בגין קבלת הודעות הספאם בסך כולל של 27,500 ₪ וכן עתר הוא להחזר הוצאות בסך 1,500 ₪ (סעיף 17 לכתב התביעה, על כל תת סעיפיו). התובע חילק את הודעות הספאם לשתי קבוצות: עבור כל הודעת ספאם אותה קיבל עד אשר שלח לנתבעת מכתב התראה הוא דורש פיצוי בסך 500 ₪ ואילו עבור כל הודעת ספאם אותה הוא המשיך לקבל חרף העובדה כי הנתבעת קיבלה לידיה את מכתב ההתראה הוא דורש פיצוי מרבי בסך 1,000 ₪.
13. הגישה בה נקט התובע בבואו לדרוש את הפיצוי מקובלת עליו לחלוטין והיא מצביעה על תום ליבו, שהרי הוא יכול היה לדרוש פיצוי מקסימלי עבור כל הודעה והודעה. אציין, כי אני רואה בחומרה את העובדה, כי הנתבעת הוסיפה לשלוח לתובע הודעות ספאם גם לאחר שקיבלה לידיה את מכתב ההתראה ועוד יותר מכך - רואה אני בחומרה את האופן בו השיבה לאותו מכתב התראה (תשובת הנתבעת צורפה כנספח ג' לכתב התביעה). שקלתי את השיקולים המנויים בסעיף 30א(י)(3) לחוק המפורטים לעיל והגעתי למסקנה, כי בנסיבות העניין מן הראוי להחמיר על הנתבעת.
14. **סיכומי של דבר:** אני מחייב את הנתבעת לשלם לתובע פיצוי בסך של 12,000 ₪ בגין 24 הודעות ספאם שנשלחו לתובע לפני מכתב ההתראה, סך של 16,000 ₪ בגין 16 הודעות ספאם אותן המשיכה הנתבעת לשלוח לתובע גם לאחר שקיבלה לידיה את מכתב ההתראה, סך של 1,000 ₪ בגין הוצאות, בזבוז זמן ועוגמת נפש שנגרמו לתובע בשל התנהלותה של הנתבעת והן הוצאות משפט בסך 2,000 ₪ (אגרת משפט והזמן שהושקע ע"י התובע בניהול ההליך המשפטי) - **סה"כ 31,000 ₪**. סכום זה ישולם בתוך 30 יום, אחרת יישא הפרשי ריבית והצמדה כדין מיום מתן פסק הדין ועד למועד התשלום המלא בפועל.
15. ניתן להגיש בקשת רשות ערעור על פסק הדין לביהמ"ש המחוזי בתל אביב-יפו וזאת בתוך 15 ימים מיום קבלתו.
16. **המזכירות** תשלח את פסק הדין לצדדים בדאר רשום.
- ניתן היום, ב' אייר תשפ"ג, 23 אפריל 2023, בהעדר הצדדים.

בית משפט לתביעות קטנות בבת ים

ת"ק 7247-01-23 שחר נ' טאוור אוף בראנדס (2020)

תיק חיצוני:

מיכאל שמפל, רשם בכיר

$\frac{1}{2}$

